

תת"ע 5573/06 - שלמה כהן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תתע"א 14-06-5573 מדינת ישראל נ' כהן

בפני כב' השופט שרון לארי-בבלי
מבקשים שלמה כהן
נגד מדינת ישראל
משיבים

החלטה

בפני בקשה לעין חוזר בהחלטותיו של מותב זה בנוגע לעניינים הבאים:

- א. אפשרות זימון עדים נוספים מטעם ההגנה.
- ב. הצורך בהוכחת תקינות מכשיר הנשיפה כשמדובר בעבירה סירוב.
- ג. הוספת סמל "تلטן" לכתב האישום ופסлот.

באשר לזמןם עדים נוספים מטעם ההגנה, ביקש ב"כ הנאשם כי על מנת שלא לפגוע בהגנת הנאשם, יותר לו לזמן עדות את האנשים הבאים:

1. עו"ד חווה ראווני
2. מר עודד גזית
3. מר עמוס גזית
4. איש הרשות הלאומית להסמכת מעבדות
5. ראש מדור מכשור באט"

מהבקשה והמסמכים שצורפו לה עולה כי העדויות הנ"ל לרלבנטיות להוכחת אי חוקיות הפעלת מכשיר הינשוף בשל אי הksamפה על בדיקות והוראות שנקבעו ביחס אליו. ב"כ הנאשם כי כתב האישום תוקן ביוזמת בית המשפט, ללא תגבות ב"כ הנאשם, ובמבלוי שנינתה לנאים הזדמנויות ניאותה להtagונן.

עמוד 1

ב"כ הנאשם טען עוד כי ההחלטה לפיה אין מקום לאפשר הוכחת היעדר תקינות מכשיר הנשיפה או היעדר תנאים מתאימים למדידה היא החלטה נמהרת, שכן בית המשפט רשאי לקבעה במסגרת הכרעת הדין ולאחר מכן נתנה לצדים האפשרות להציג ראיותיהם.

טענת ב"כ הנאשם, קביעת תיקים כתיקי תלtan בחומרת היא בעיתות ומחיבת פסילת המותב שנחשה לעובדה זו. בהקשר זה צירף את ההחלטה כבוד השופט חקלאי בתת"ע 2417-05-14 וכן את מכתבו של רם"ד תביעות את"ן שבו מצינית רשימת עבירות ה"תלטן".

תגובה ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה הגישה תגובתה ביום 21.5.2015. מהתגובה עולה כי המאשימה מתנגדת לבקשת על כל חלקיה, מהטעם שכבר הועלו על ידי ב"כ הנאשם במסגרת שני דיוני הוכחות ונדרשו במסגרת "החלטות בגין" עליה ניתן לעורר במסגרת ערעור על פסק הדין.

בהתייחסה להערכתו של ב"כ הנאשם לפיה בית המשפט תיקן מיזמתו את כתוב האישום ולא תגובת הנאשם, הגיבה כי מדובר בהערה שאין לה בסיס. הבקשת תיקון כתוב האישום נעשתה ביוזמת המאשימה ולאחר מכן נתנו לה הזהר בדיון.

נדמה כי בקשה זו כמו בקשות שונות שהוגשו ונטענו בדיון זה מטרתן אינה אלא ניסיון להאריך ולסרבל את הדיון.

דין

קראתי את הבקשת והמסמכים שצורפו לה, עינתי בתגובה ב"כ המאשימה וממצאי כי דין הבקשת להידחות, בכפוף להערכותי כמפורט להלן.

בפתח הדברים אזכיר כי אין מקום בשלב זה להילך של "עינוי חוזר". מדובר בהחלטות בגין שעל פי הכלל ניתן לעורר עליון במסגרת ערעור על פסק הדין ולמעשה בבקשת זו לעינוי חוזר - בהיעדר שינוי נסיבות שיש להן להשילך על ההחלטה - יש משומן ניסיון ל"מקצת שיפורים" ועל כן יש לדחותה.

למעלה מן הצורך אוסיף כי גם לגוף של טענות אין מקום לשינוי ההחלטה, ואבהיר.

בתחילת פרשת התביעה, צינה רס"ר כהן במהלך עדותה כי כשנכנס הנאשם לכיכר, נזרק מצד הצד והתנงש בעמוד תאורה שהיא בסופו (פרוטוקול, עמוד 10, שורות 7-6). בשלב זה ביקשה ב"כ המאשימה כי ככל שייעלו מהעדויות עבירות נוספות שייחסו לנายนם, יתיחס בית המשפט גם אליהן. בנסיבות אלה ובהתאם להוראת סעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב - 1982, זההרתי את הנאשם כי עלי להעיר ולהתגונן גם מפני אישום של גرم נזק. כפי שציינתי בדיוני מיום 16.12.2014 הוראת החוק אינה קובעת כי יש לאפשר לנายนם להגיב ואין לטען כי במקרה הנוכחי לנายนם הזרמת העוקב על מנת לאפשר לב"כ הנאשם להעיר לחקרתו על מנת שלא תפגע הגנת הנאשם.

באשר לזמן העדים הנ"ל, מהבקשת עולה כי עדותם רלבנטית לחוקיות בדיקת הינשוף. במקרה זה מדובר בדיון סירוב עמוד 2

ולא בתוצאת שכרות שהופקה על ידי מכשיר הינשוף ועל כן לא מצאי להתר בשלב זה זימון של עדים שאינם לבניטיים לתיק. השאלה ה crucia הכרעה ב מקרה זה היא אם סירב הנאשם אם לאו וכפועל יצא אם היה שיכור. לא ברור אפוא כיצד יכולה העדתם של האנשים הנ"ל לסייע בהכרעה זו.

מעין בכתב האישום שנמסר לנאם עולה כי הוא מואשם בעבירה של נהיגה בשכרות בדרך של סירוב. צוין כי כתוב האישום שנמסר לו הוחתם בחותמת תלtan. חותמת זו מסמנת עבירות מסוימות שהמאמינה החליטה להעניק להן קידימות בבירורן. מדובר אפוא בתרשומת מנהלית-פרודצדוראלית ולא בחלק מכתב האישום לו צריך הנאשם להסביר. סעיף 85 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 קובע את פרטי החובה בכתב האישום. הוספה פרטימ לכתב האישום, ככל שהיא פוגעת בנאם, אינה פסולת אותו.

מעין ברשימה עבירות התלtan שצורפה לבקשתה עולה כי עבירות השכרות נכללת במספר מצבים:

1. נהיגה בשכרות כאשר תוצאה הבדיקה היא פי 2.5 ומעלה;

2. נהיגה בשכרות פעם שלישי, ללא קשר לכמות האלכוהול שנמדזה;

3. נהיגה תחת השפעת אלכוהול בתיק ת.ד, נ.ב ו.ל.

UBEIRA עצמאית של שכורות מכך סירוב אינה מופיעה ברשימה. עם זאת, וכי שכביר נפסק לא אחת, יש לראות במסרב כסיכון ברמת שכורות גבוהה (כך למשל בתת"ע 16232/07 מדינת ישראל על ידי לשכת את"ן ים נ' מג'ד (פורסם באתר נבו), 4.9.2008; 6228/07 לשכת תביעות ירושלים תעבורה נ' אלכסי (פורסם באתר נבו) 4.9.2008) ועל כן ניתן לראות עבירה זו כנכילת בעבירה של נהיגה כשרמת האלכוהול שנמדזה גבוהה.

aczin כי בעבירה של נהיגה בשכרות בפעם השלישייה, ללא קשר לכמות אלכוהול שנמדזה, אכן יש פגיעה בזכויות נאם בשל מסירת מידע אסור לבית המשפט ועל כן מן הראי כי עבירה זו תיגרע מרשימה עבירות התלtan. עם זאת נראה כי במקרה זה סוג התקיק כתיק תלtan בשל מהות העבירה ועל כן איני סבורה כי יש פגיעה בזכויות. מכל מקום אין בכך להביא לפסילתי.

לאור כל זאת כאמור, הבקשה נדחתת.

ניתנה היום, ח' סיון תשע"ה, 26 Mai 2015, בהעדר הצדדים.